SPAGHETTI WESTERN

Van en met
Aurelie Di Marino, Renée Goethijn, Kaat Arnaert, Giovanni Barcella, Paola Bartoletti, Oscar Briou, Nona Buhrs, Anthony Chang, Roel Faes, Anne-Catherine Kunz, Yuni Mahieu, Atta Nasser, Tomas Pevenage, Edoardo Ripani, Oxana Sankova, Michiel Soete, Femke Stallaert, Kato Stevens (lichttechnicus), Frederik Tack (geluidstechnicus), Lore Sommereyns (productieleiding), Naomi Heimann (stagiaire dramaturgie), Bente Vennekens (stagiaire productie & techniek), Kim Aertbeliën en Els Petrus (stagiaires decor)

Uitvoering kostuum
Anne-Catherine Kunz & kostuumatelier Toneelhuis:
Esther Reijnen, Tanya Maldonado, Liezelot Osselaer

Uitvoering decor
Michiel Soete & decoratelier Toneelhuis: Niels Antonissen, Chris Reijnen, Luk Willekens, Patrick Jacobs

Toneelmeester Bourla
Henk Vandecaveye

Techniek Bourla
Filip van Berendoncks, Chiara Schoofs, Jurgen Techel, Raphaël Van Mol (stage)

Productie
KWP Kunstenwerkplaats

Coproductie
Toneelhuis, De Grote Post, Kaaitheater, Monty

Met de steun van
De Vlaamse Overheid,
de Tax Shelter van de Belgische federale overheid via Gallop Tax Shelter

Met dank aan
NTGent, De Brakke Grond, KVS, Pino Santa Ragno,
Piet Goemans, Beeldstorm

TONEELHUIS

SPAGHETTI W&STERN

In *Spaghetti Western* inspireren een grote bende spelers / makers zich op het gelijknamige filmgenre. Zo'n zestig jaar na zijn hoogdagen, onderzoeken ze in een theatrale variant waar het Wilde Westen zich vandaag bevindt. Wie zijn de cowboys, outlaws en outcasts in het hier en nu? Hoe gaan wij anno 2026 om met geweld en met goed en kwaad?

De spaghettiwestern

Spaghettiwesterns zijn westernfilms, gemaakt door Italianen, low-budget, vaak met overdreven geweld, weinig dialogen, veel close-ups en veel humor. Het werk van bekende regisseurs als Sergio Leone en Sergio Corbucci staat in het collectieve geheugen gegrift, onder meer dankzij de iconische soundtracks van de *maestro*: Ennio Morricone.

In tegenstelling tot de Amerikaanse westerns - die het Oude Westen, zijn expansiedrang, individualisme en puriteinse moraal verheerlijken - maken spaghettiwesterns geen vooringenomen onderscheid tussen goed en kwaad, tussen wild en beschaafd. Ze leggen de ideologische sluier van het Westen af om de corruptie, het geweld en de wanhoop van hun tijdperk bloot te leggen.

De mythe van het naoorlogse westen

In *Spaghetti Western* ligt het Wilde Westen niet in de 19de eeuw en ook niet in de VS. Integendeel. Wij bevinden ons in het Wilde Westen hier, overal en nu. Wij, de westerse bevolking, zien elke dag een western van "Amerikaanse" stijl.

De ene crisis na de andere wordt afgeroepen, oorlogsdreiging is terug in de mode, en techno miljardairs schetsen utopische toekomstbeelden gebouwd op de ruïnes van de huidige wereld. Agressie en geweld slaan ons om de oren, en tegelijkertijd vraagt elke mep binnen fictie om een *trigger warning*.

In *Spaghetti Western* maakt een heterogene groep artiesten een satirische, episch-historische deconstructie van deze geschiedenis en zoekt samen naar een artistieke remedie tegen de ziekten van onze tijd.

Thanatos versus Eros

In een voorgaand onderzoek werd snel duidelijk dat we vandaag lijden onder een schijnbaar onontkoombare Thanatos: een 'doodsdrift' die zich uit in een (zelf)destructieve houding en die wordt aangewakkerd door totalitariserende en polariserende tendensen. Tegelijkertijd ontstaat er een levenskracht, Eros, die zich uit in het onderlinge spel, in eten en drinken, in muziek, dansen, zingen.

De eeuwenoude spanning tussen Eros en Thanatos is de rode draad die door *Spaghetti Western* trekt: de poging te zegevieren op de hypocrisie en het geweld, zowel dat van onszelf als dat van onze tijd.

De multitude
Op en naast de scène staat een heterogene groep mensen. Het is een mix van Brusselaars, Vlamingen, Walen, Italianen, Nederlanders, Palestijnen, Russen en Italo-Belgen. Deze bende ademt een alchemie uit, een belangrijke, maar moeilijk te definiëren energie. Het heeft te maken met nieuwsgierigheid naar elkaar en naar de wereld, gecombineerd met een woeste en speelse goesting om elkaar, in vertrouwen, artistiek uit te dagen en om uitgedaagd te worden. Gelijkend op iets tussen een groep piraten en een Italiaanse familie, antagoneren ze elkaar en de westerse beschaving waarin ze leven.

Het roekeloos samen spelen, spreken en zoeken met een grote, heterogene groep is een poging om de tendensen van isolering, polarisatie, concurrentie, onverschilligheid en cynisme te doorbreken. Ze zijn op zoek naar waarheid, maar vooral naar de waarheid van genot en plezier. Naar de subversieve kracht van het verlangen. Naar een poging om serieus maar niet ernstig, eerlijk maar niet echt, en feestelijk maar niet decadent, het Wilde Westen van vandaag te beleven.

"Chaos never died.

Not only have the chains of the Law been broken. They never existed.
No, listen, what happened was this: they lied to you, sold you ideas of good and evil, they gave you distrust of your body and shame for your prophethood of chaos, they invented words of disgust for your molecular love, mesmerised you with inattention, bored you with civilization and all its usurious emotions.

We declare ourselves officially bored with civilization and with the End of the World."

(vrij naar Hakim Bey, *T.A.Z.: The Temporary Autonomous Zone, Ontological Anarchy, Poetic Terrorism*)

© Anthony Chang

Toneelhuis werkt met subsidies van de stad Antwerpen en de Vlaamse overheid.
Grafische identiteit: Bureau BoschBerg

TONEELHUIS.BE